

κανάτι¹

κανάτι¹, το, ουσ. [<μυν. κανάτιν, υποκορ. του ουσ. κανάτα], μικρό πήλινο δοχείο για νερό ή για κρασί: «κάπελα, φέρε μας ένα κανάτι κρασί»·

- *βρέχει με το κανάτι*, βρέχει πάρα πολύ: «απ' το πρωί σήμερα βρέχει με το κανάτι»·

- *είναι γερό κανάτι*, αντέχει στην οινοποσία, είναι μεγάλος πότης: «για να μεθύσει κι αυτός που είναι γερό κανάτι, σκέψου πόσο έχουν πει!».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας